

витрат від національного до локального рівнів економіки, що зумовлює вкрай необхідну розробку методології та концептуальних основ системи соціального захисту в Україні.

Отже, система соціального захисту включає в себе надзвичайно багато напрямів, які потребують якнайшвидшого реформування, внаслідок чого мають досягатися основні цілі соціальної політики і створюватися єдність економічних і соціальних умов для забезпечення як соціальної стабільності, так і розвитку національної економіки.

Література:

1. Кармазіна О. Соціальний захист населення. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2018/zb/07/zb_szn_2017.pdf (дата звернення: 01.11.2019 р.).
2. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. №254к/96-ВР. URL: <http://www.rada.gov.ua> (дата звернення: 01.11.2019 р.).

Дем'янюк Антоніна Вікторівна

*канд. екон. наук, доцент кафедри фінансів ім. С.І. Юрія
Тернопільського національного економічного університету*

Панько Дмитро Геннадійович

*студент групи Фм-22
Тернопільського національного економічного університету*

СТРУКТУРА ДОХОДІВ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ: СТАН ТА ШЛЯХИ ЗРОСТАННЯ

В умовах демократичних і ринкових трансформацій необхідним є вирішення проблем бюджетного процесу в контексті визначення бюджетних пріоритетів відповідно до існуючих соціально-економічних і суспільних відносин. Вважається, що в демократичній державі визначення бюджетних пріоритетів має відображати суспільні переваги, базуватися на суспільному виборі. Разом з тим, досвід багатьох країн, у тому числі України, свідчить про те, що реалізація цього принципу на практиці, його втілення в реальну бюджетну політику держави є складною проблемою [1, с. 25].

Необхідно зазначити, що стабільність і прогнозованість в бюджетній політиці вимагає прозорого, прогресивного і єдиного державного

регулювання в процесі нарахування, сплати податків, зборів та обов'язкових платежів, їх мобілізації, виконання та належної оцінки доходів бюджету. Приріст і розширення відтворення доходів бюджету ставить проблему наявності дієвого механізму і контролю за їх формуванням, розподілом і використанням з метою реального і прогнозного передбачення здійснення видатків на виконання зобов'язань держави [3].

Дослідження практики формування дохідної частини бюджету за 2014 – 2018 рр. доводить, що питома вага доходів Державного бюджету України у ВВП дещо менша ніж у більшості розвинутих країнах та знаходилася в межах від 22,8% у 2014 р. до 26,1% у 2018 р. Це свідчить про недостатньо високий рівень централізації економіки в Україні. Важливо зазначити, що доходи Державного бюджету України за 2016 – 2018 рр. зросли на 311833,5 млн. грн., що відбулося в основному за рахунок зростання податкових надходжень на 249936,2 млн. грн. Також протягом зазначеного періоду неподаткові надходження зросли на 61041,3 млн. грн., доходи від операцій з капіталом – на 466 млн. грн., трансферти – на 3134,7 млн. грн. Найбільшу питому вагу в доходах Державного бюджету України мають податкові надходження та займали у 2018 р. 81,2%. Друге місце за часткою в загальній сумі доходів Державного бюджету України займають неподаткові надходження. Протягом 2016 – 2018 рр. не простежується чіткої тенденції у даній категорії, найбільшу часту неподаткові надходження мали у 2018 році, а саме 17,7%, найменшу у 2017 р. – 16,2%. Найменшу питому вагу в доходах Державного бюджету України має дохід від операцій з капіталом, з даної категорії у 2016 та 2018 роках спостерігається значне скорочення і цей показник в 2018 р. становив 0,07% [2].

Аналіз найбільшої частки доходів Державного бюджету України – податкових надходжень, засвідчує їх зростання за 2016 – 2018 рр. на 249936,2 млн. грн. Таке зростання в першу чергу відбулося за рахунок збільшення обсягів податку на додану вартість, податку на прибуток підприємств та податку на доходи фізичних осіб. Найбільшу частку у структурі доходів Державного бюджету України у 2018 р. становили податок на додану вартість 40,4%, акцизний податок 12,8% та податок на прибуток підприємств 10,4% [2]. Отже, протягом досліджуваного періоду спостерігається тенденція поступового зростання податкових надходжень Державного бюджету України, що загалом відбувається за рахунок зростання внутрішніх податків на товари та послуги.

Література:

1. Дем'янюк А.В. Пріоритетні напрями бюджетної політики України в умовах трансформаційних процесів державотворення. URL: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/12974> (дата звернення: 10.09.2019 р.).
2. Офіційний сайт Мінфін. URL: <https://index.minfin.com.ua> (дата звернення: 10.09.2019 р.).
3. Руденко В.В., Лукашук Д.М. Проблеми формування податкових доходів Державного бюджету України та шляхи їх вирішення. URL: <http://intkonf.org/rudenko-vv-lukashuk-dm-problemi-formuvannya-podatkovih-dohodiv-derzhavnogo-byudzhetu-ukrayini-ta-shlyahi-yih-virishennya/> (дата звернення: 10.09.2019 р.).

Дерлиця Андрій Юрійович

*канд. екон. наук, доцент кафедри фінансів ім. С.І. Юрія
Тернопільського національного економічного університету*

NEW PUBLIC FINANCE: ПЕРСПЕКТИВИ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУСПІЛЬНИХ ФІНАНСІВ

У середині ХХ ст. відомий соціолог Елвін Тоффлер передбачив входження цивілізації у постіндустріальну епоху, описавши її як нову інформаційну, електронну, енергетичну та космічну добу [1]. У опублікованій у 2017 році роботі “Четверта промислова революція” професор Клаус Шваб стверджує, що світ уже знаходиться на початку революції, яка докорінно змінює спосіб життя, господарювання та взаємодії людей [2]. Попередні промислові революції дозволили відмовитись від використання сили тварин, зробили можливим масове виробництво, принесли цифрові можливості мільярдам людей. Четверта промислова революція характеризується новими технологіями, які зливають фізичний, цифровий та біологічний світи, впливають на всі сфери без винятку. Швидкість її розгортання К. Шваб порівнює із цунамі.

Незалежно від підходів різних авторів до нумерації промислових революцій та суспільних формацій існує однозначна згода, що сучасні зміни ідуть по експоненті і зумовлені вони цифровізацією економіки та суспільства. Головну роль у цьому процесі відіграють такі технології як